

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2006/114/EG**av den 12 december 2006****om vilseledande och jämförande reklam****(kodifierad version)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 84/450/EEG av den 10 september 1984 om vilseledande och jämförande reklam ⁽³⁾ har ändrats flera gånger ⁽⁴⁾ på väsentliga punkter. Av tydlighetsskäl bör det direktivet kodifieras.
- (2) Gällande lagar mot vilseledande reklam i medlemsstaterna skiljer sig åt på väsentliga punkter. Eftersom reklam når ut över de enskilda medlemsstaternas gränser, inverkar den direkt på hur väl den inre marknaden fungerar.
- (3) Vilseledande och otillåten jämförande reklam kan leda till en snedvridning av konkurrensen inom den inre marknaden.
- (4) Reklam, oavsett om den leder till ett avtal eller inte, påverkar konsumenternas och näringsidkarnas ekonomiska välfärd.
- (5) Skillnaden mellan lagarna i medlemsstaterna i fråga om reklam som är vilseledande för företag hindrar genomförandet av annonskampanjer utanför ett lands gränser och påverkar på så sätt det fria utbytet av varor och tjänster.

(6) Den inre marknads fullbordan medför fler urvalsmöjligheter. Konsumenter och näringsidkare kan och måste på bästa sätt utnyttja den inre marknaden och reklamen är ett mycket betydelsefullt sätt att frambringa verkliga avsättningsmöjligheter i hela gemenskapen för alla varor och tjänster; de grundläggande bestämmelserna om utformningen av och innehållet i jämförande reklam bör därför vara enhetliga och förutsättningarna för användning av jämförande reklam i medlemsstaterna bör harmoniseras. Om dessa villkor uppfylls bör det bli lättare att på ett objektivt sätt visa fördelarna med olika jämförbara produkter. Jämförande reklam kan också till konsumentens fördel stimulera konkurrensen mellan leverantörer av varor och tjänster.

(7) Objektiva minimikriterier bör fastställas för att man skall kunna avgöra om reklam är vilseledande.

(8) Jämförande reklam som jämför väsentliga, relevanta, kontrollerbara och utmärkande egenskaper och som inte är vilseledande, kan vara ett berättigat sätt att informera konsumenterna om deras fördelar. Det är önskvärt att begreppet jämförande reklam ges en vid innebörd som kan omfatta alla typer av jämförande reklam.

(9) Villkor för tillåten jämförande reklam, såvitt avser själva jämförelsen, bör fastställas för att kunna avgöra vilka metoder för jämförande reklam som kan snedvrider konkurrensen, skada konkurrenter och negativt påverka konsumenternas valmöjligheter. Dessa villkor för tillåten reklam bör inbegripa kriterier för objektiv jämförelse av varors och tjänsters egenskaper.

(10) De internationella konventionerna om upphovsrätt och nationella bestämmelser om kontraktsrättsligt och utomobligatoriskt ansvar bör tillämpas när man i jämförande reklam hänvisar till eller återger resultaten av jämförande tester som utförts av tredje part.

(11) Villkoren för jämförande reklam bör vara kumulativa och iaktas i sin helhet. I enlighet med fördraget bör valet av form och tillvägagångssätt för tillämpningen av dessa villkor överlämnas till medlemsstaterna, såvitt dessa former och tillvägagångssätt inte redan fastställts genom detta direktiv.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 26 oktober 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 12 oktober 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 30 november 2006.

⁽³⁾ EGT L 250, 19.9.1984, s. 17. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentet och rådets direktiv 2005/29/EG (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22)

⁽⁴⁾ Se bilaga I del A.

- (12) Dessa villkor bör särskilt inbegripa beaktande av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska och ursprungsbe-teckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, sär-skillt artikel 13, och övriga gemenskapsbestämmelser som antagits på jordbruksområdet.
- (13) Genom artikel 5 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemssta-ternas varumärkeslagar ⁽²⁾ ges innehavaren av ett registre-rat varumärke ensamrätt, däribland rätt att hindra tredje man från att i näringsverksamhet använda ett tecken som är identiskt med eller liknar varumärket med avseende på identiska varor eller tjänster samt, i förekommande fall, även med avseende på andra varor.
- (14) För att jämförande reklam skall vara verkningsfull kan det emellertid vara nödvändigt att peka ut en konkurrens varor eller tjänster genom att hänvisa till ett varumärke eller ett firmanamn som tillhör konkurrenten.
- (15) En sådan användning av en annans varumärke, firma-namn eller andra särskiljande märken utgör inte något intrång i ensamrätten i fall då villkoren i detta direktiv är uppfyllda eftersom det avsedda syftet endast är att särskilja dem och därigenom framhäva skillnader på ett objektivt sätt.
- (16) Personer eller organisationer, som enligt nationell lagstift-ning anses ha ett rättmätigt intresse i saken, bör ha möj-ligheter att inleda förfaranden mot vilseledande och otillåten jämförande reklam, antingen inför domstol eller inför en förvaltningsmyndighet som är behörig att behandla klagomål eller att inleda lämpliga, rättsliga förfaranden.
- (17) Domstolarna eller förvaltningsmyndigheterna bör ha befo-genheter att påbjuda eller åstadkomma att vilseledande och otillåten jämförande reklam upphör. Det kan i vissa fall vara önskvärt att förbjuda vilseledande och otillåten jämförande reklam, till och med innan den publiceras. Men detta innebär dock inte på något sätt att medlemssta-terna är tvingade att införa regler som kräver systematisk förhandsgranskning av reklam.
- (18) Den frivilliga kontroll som självreglerande organ utför för att undanröja vilseledande och otillåten jämförande reklam kan leda till att man slipper tillgripa administrativa eller rättsliga åtgärder, och den bör därför uppmuntras.
- (19) Bevisbördan fastställs i nationell lagstiftning, men domsto-lar och förvaltningsmyndigheter bör ges möjlighet att kräva att näringsidkare lägger fram bevis för riktigheten av faktapåståenden som de har gjort.
- (20) För att den inre marknaden skall fungera väl är det nöd-vändigt att reglera jämförande reklam och det krävs där-för att åtgärder vidtas på gemenskapsnivå. Det är lämpligt att detta sker i form av ett direktiv eftersom ett sådant anger enhetliga allmänna principer samtidigt som med-lemsstaterna har möjlighet att välja hur och på vilket sätt de vill uppnå dessa syften. Detta är i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
- (21) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldig-heter vad gäller de tidsfrister för införlivande med natio-nell lagstiftning och tillämpning av direktiven som anges i bilaga I del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syftet med detta direktiv är att skydda näringsidkarna mot vilse-ledande reklam och de otillbörliga följderna av denna, samt att ange under vilka förutsättningar jämförande reklam är tillåten.

Artikel 2

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *reklam*: varje form av framställning i samband med närings-eller affärsverksamhet, hantverk eller yrkesutövning för att främja tillhandahållandet av varor eller tjänster, däribland fast egendom, rättigheter och skyldigheter,
- b) *vilseledande reklam*: all reklam som på något sätt, däribland genom sin presentation, vilseleder eller sannolikt kommer att vilseleda de personer den riktar sig till eller dem som nås av den, och som genom sin vilseledande karaktär sannolikt kommer att påverka deras ekonomiska beteende, eller som av dessa skäl skadar eller sannolikt kommer att skada en konkurrent,
- c) *jämförande reklam*: all reklam som uttryckligen eller indirekt pekar ut en konkurrent eller varor eller tjänster som tillhan-dahålls av en konkurrent,
- d) *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person som handlar för ändamål som ligger inom ramen för dennes näringsverksam-het, hantverk, affärsverksamhet eller yrke samt den som handlar i näringsidkarens namn eller för dennes räkning,

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 1. Direktivet ändrat genom beslut 92/10/EEG (EGT L 6, 11.1.1992, s. 35).

- e) *kodutfärdare*: det organ, vilket även kan vara en näringsidkare eller en grupp av näringsidkare, som ansvarar för att utforma och se över en uppförandekod och/eller övervaka att koden efterlevs av dem som förbundit sig att iaktta den.

Artikel 3

När det skall avgöras om viss reklam är vilseledande skall hänsyn tas till alla inslagen i reklamen och särskilt till sådan information som reklamen innehåller om följande:

- a) De utmärkande egenskaperna för varor eller tjänster, som t.ex. tillgänglighet, beskaffenhet, utförande, sammansättning, tillverkningsmetod och tillverknings- eller leveransdatum, ändamålsenlighet, användningsområden, kvantitet, specifikation, geografiskt eller kommersiellt ursprung eller det resultat man kan förvänta sig av användningen, eller resultat från provningar och undersökningar som utförts på varorna eller tjänsterna ifråga.
- b) Priset eller hur priset beräknas och leveransvillkoren för varorna eller utförandet av tjänsterna ifråga.
- c) Annonssörens status, hans näringskännetecken och rättigheter, t.ex. hans identitet och finansiella tillgångar, hans meriter och de industriella, kommersiella eller immateriella rättigheter som han innehar, eller de priser och belöningar som han tilldelats.

Artikel 4

Jämförande reklam skall, såvitt avser själva jämförelsen, vara tillåten under förutsättning att

- a) den inte är vilseledande enligt artiklarna 2 b, 3 och 8.1 i detta direktiv eller artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ⁽¹⁾,
- b) den jämför varor eller tjänster som svarar mot samma behov eller är avsedda för samma ändamål,
- c) den på ett objektivt sätt jämför en eller flera väsentliga, relevanta, kontrollerbara och utmärkande egenskaper hos dessa varor och tjänster, bland vilka även priset kan ingå,
- d) den varken misskrediterar eller uttrycker sig nedsättande om en konkurrents varumärken, firmanamn eller andra kännetecken, varor, tjänster, verksamhet eller förhållanden,
- e) den i fråga om produkter med ursprungsbeteckning alltid avser produkter med samma beteckning,

⁽¹⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

- f) den inte drar otillbörlig fördel av det anseende som en konkurrents varumärke, firmanamn eller andra kännetecken åtnjuter eller av en konkurrerande produkts ursprungsbeteckning,
- g) den inte framställer en vara eller tjänst som en imitation av eller ersättning för en vara eller tjänst som har ett skyddat varumärke eller firmanamn,
- h) den inte skapar förvirring bland näringsidkare, mellan annonsören och en konkurrent eller mellan annonsörens och en konkurrents varumärken, firmanamn, andra utmärkande kännetecken, varor eller tjänster.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall i näringsidkarnas och konkurrenternas intresse se till att det finns lämpliga och effektiva metoder för att bekämpa vilseledande reklam och att bestämmelserna om jämförande reklam följs.

Sådana metoder skall innefatta rättsliga bestämmelser enligt vilka personer eller organisationer, som enligt den nationella lagstiftningen anses ha ett rättmätigt intresse av att bekämpa vilseledande reklam eller reglera jämförande reklam, får

- a) vidta rättsliga åtgärder mot sådan reklam,

eller

- b) anmäla sådan reklam till en förvaltningsmyndighet som är behörig antingen att besluta rörande klagomål eller att inleda lämpliga rättsliga förfaranden.

2. Det skall ankomma på varje enskild medlemsstat att avgöra vilken av de möjligheter som avses i punkt 1 andra stycket som skall finnas tillgängliga, och om domstolarna eller förvaltningsmyndigheterna skall få rätt att kräva att andra etablerade medel för att behandla klagomål först skall tillgripas, däribland de som nämns i artikel 6.

Det skall ankomma på varje enskild medlemsstat att avgöra

- a) om dessa rättsliga medel får riktas mot en enskild näringsidkare eller mot en grupp näringsidkare från samma näringsgren,

och

- b) om dessa rättsliga medel får riktas mot en kodutfärdare, om den tillämpliga koden gör det lättare att kringgå de rättsliga kraven.

3. Genom de bestämmelser som anges i punkterna 1 och 2 skall medlemsstaterna ge domstolarna eller förvaltningsmyndigheterna befogenheter att, i de fall de anser sådana åtgärder nödvändiga med hänsyn till alla inblandades och särskilt allmänhetens intresse,

- a) besluta att den vilseledande eller otillåtna jämförande reklamen skall upphöra, eller att besluta om lämpligt rättsligt förfarande för att få till stånd ett sådant beslut,

eller

- b) besluta om förbud mot publicering, eller inleda ett lämpligt rättsligt förfarande för att få till stånd ett sådant beslut, om den vilseledande eller otillåtna jämförande reklamen ännu inte publicerats men publiceringen är nära förestående.

Första stycket skall vara tillämpligt även om det inte finns bevis för faktisk förlust eller skada eller för uppsåt eller vårdslöshet från annonsörens sida.

Medlemsstaterna skall ombesörja att de åtgärder som avses i första stycket vidtas skyndsamt antingen med tillfällig verkan eller med slutgiltig verkan, varvid varje enskild medlemsstat har att avgöra vilket av de två alternativen som skall väljas.

4. Med hänsyn till de fortsatta följdverkningarna av vilseledande eller otillåten jämförande reklam, som skall upphöra enligt ett slutgiltigt beslut, kan medlemsstaterna tilldela domstolarna och förvaltningsmyndigheterna befogenhet

- a) att kräva hel eller delvis publicering av detta beslut och i sådan form de bedömer lämplig,

- b) att dessutom kräva publicering av beriktigande.

5. I fråga om de förvaltningsmyndigheter som avses i punkt 1 andra stycket b gäller följande:

- a) De måste vara så sammansatta att det inte finns anledning att tvivla på deras opartiskhet.

- b) De måste, när de behandlar ett klagomål, få full befogenhet att övervaka och genomdriva att deras beslut efterlevs.

- c) De måste som regel motivera sina beslut.

6. När de befogenheter som anges i punkt 3 och 4 utövas uteslutande av en förvaltningsmyndighet, skall skälen till besluten alltid anges. I detta fall måste det fastställas ett förfarande så att varje otillbörlig eller oskälig myndighetsutövning eller underlåtenhet att utöva dessa befogenheter kan bli föremål för rättslig prövning.

Artikel 6

Detta direktiv utesluter inte en frivillig kontroll, som medlemsstaterna kan uppmuntra, av vilseledande eller jämförande reklam genom självreglerande organ, och inte heller att sådana organ anlitas av de personer eller organisationer som avses i artikel 5.1 andra stycket under förutsättning att förfaranden inför sådana organ är tillgängliga utöver det rättsliga förfarande eller förvaltningsförfarande som omfattas av den artikeln.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall tilldela domstolarna eller förvaltningsmyndigheterna befogenheter som i domstolsförfarandet eller förvaltningsförfarandet som avses i artikel 5 ger dem följande befogenheter:

- a) Att kräva av annonsören att han lägger fram bevis för riktigheten av de faktiska påståenden han framför i sin reklam; detta under förutsättning att ett sådant krav förefaller lämpligt på grund av omständigheterna i det särskilda fallet med beaktande av de rättmätiga intressena hos annonsören och varje annan part i förfarandet, och att när det gäller jämförande reklam kräva av annonsören att han inom en kort tid lägger fram sådana bevis.

- b) Att betrakta de faktiska påståendena som oriktiga, om bevisen som begärts in enligt a inte läggs fram eller bedöms otillräckliga av domstolen eller förvaltningsmyndigheten.

Artikel 8

1. Detta direktiv skall inte hindra medlemsstaterna från att bibehålla eller anta bestämmelser som avser att tillförsäkra näringsidkare och konkurrenter ett mera omfattande skydd avseende vilseledande reklam.

Första stycket skall inte tillämpas på jämförande reklam såvitt avser själva jämförelsen.

2. Bestämmelserna i detta direktiv skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om reklam för särskilda produkter och/eller tjänster eller av inskränkningar av eller förbud mot reklam i särskilda medier.

3. Bestämmelserna i detta direktiv om jämförande reklam skall inte tvinga de medlemsstater som i enlighet med bestämmelserna i fördraget upprätthåller eller inför förbud mot reklam för vissa varor eller tjänster, direkt eller via ett organ eller en organisation som enligt medlemsstaternas lagstiftning ansvarar för att reglera närings- och affärsverksamhet och verksamhet inom hantverk samt yrkesutövande verksamhet, att tillåta jämförande reklam för dessa varor eller tjänster. Om dessa förbud begränsas till särskilda medier skall detta direktiv gälla de medier som inte omfattas av dessa förbud.

4. Inget i detta direktiv skall hindra medlemsstaterna från att i enlighet med bestämmelserna i fördraget bibehålla eller införa förbud eller begränsningar för bruket av jämförelser i reklam för tjänster i samband med yrkesutövning, oavsett om dessa bestämmelser fastställs direkt eller genom ett organ eller organisation som enligt medlemsstaternas lagstiftning ansvarar för att reglera viss yrkesutövande verksamhet.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 10

Direktiv 84/450/EEG skall upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av direktiven som anges i bilaga I del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet skall anses som hänvisningar till det här direktivet och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 11

Detta direktiv träder i kraft den 12 december 2007.

Artikel 12

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 12 december 2006.

På Europaparlamentets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

På rådets vägnar
M. PEKKARINEN
Ordförande

BILAGA I

DEL A

Upphävt direktiv och ändringar av det i kronologisk ordning

Rådets direktiv 84/450/EEG

(EGT L 250, 19.9.1984, s. 17)

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/55/EG

(EGT L 290, 23.10.1997, s. 18)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG

(EUT L 149, 11.6.2005, s. 22)

Endast artikel 14

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning

(hänvisningar i artikel 10)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
84/450/EEG	1 oktober 1986	—
97/55/EG	23 april 2000	—
2005/29/EG	12 juni 2007	12 december 2007

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 84/450/EEG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, inledande ord	Artikel 2, inledande ord
Artikel 2.1	Artikel 2 a
Artikel 2.2	Artikel 2 b
Artikel 2.2a	Artikel 2 c
Artikel 2.3	Artikel 2 d
Artikel 2.4	Artikel 2 e
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 3a.1	Artikel 4
Artikel 4.1 första stycket första meningen	Artikel 5.1 första stycket
Artikel 4.1 första stycket andra meningen	Artikel 5.1 andra stycket
Artikel 4.1 andra stycket	Artikel 5.2 första stycket
Artikel 4.1 tredje stycket	Artikel 5.2 andra stycket
Artikel 4.2 första stycket, inledande ord	Artikel 5.3 första stycket, inledande ord
Artikel 4.2 första stycket första strecksatsen	Artikel 5.3 första stycket a
Artikel 4.2 första stycket andra strecksatsen	Artikel 5.3 första stycket b
Artikel 4.2 första stycket, avslutande ord	Artikel 5.3 andra stycket
Artikel 4.2 andra stycket, inledande ord	Artikel 5.3 tredje stycket
Artikel 4.2 andra stycket första strecksatsen	Artikel 5.3 tredje stycket
Artikel 4.2 andra stycket andra strecksatsen	Artikel 5.3 tredje stycket
Artikel 4.2 andra stycket, avslutande ord	Artikel 5.3 tredje stycket
Artikel 4.2 tredje stycket, inledande ord	Artikel 5.4 inledande ord
Artikel 4.2 tredje stycket första strecksatsen	Artikel 5.4 a
Artikel 4.2 tredje stycket andra strecksatsen	Artikel 5.4 b
Artikel 4.3 första stycket	Artikel 5.5
Artikel 4.3 andra stycket	Artikel 5.6
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7.1	Artikel 8.1 första stycket
Artikel 7.2	Artikel 8.1 andra stycket
Artikel 7.3	Artikel 8.2
Artikel 7.4	Artikel 8.3
Artikel 7.5	Artikel 8.4
Artikel 8 första stycket	—
Artikel 8 andra stycket	Artikel 9
—	Artikel 10
—	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12
—	Bilaga I
—	Bilaga II